

ພຣະຄຳພີດານີອນ - ພາກທີສາມສິບສາມ

“ຕາປະທັບ” ຂອງພຣະເຈົ້າທຣິຕີປະທັບໄວ້ໃນເວລາທີ່ມີຄຳສັ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ:
ການວິເຄາະຄຳພະຍາກອນແຫ່ງດານີອນ ບົດທີ 6

Jeff Pippenger
2023-12-28

“ຕາປະທັບ” ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ຖືກປະທັບໄວ້ໃນເວລາທີ່ການປະກາດກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ບໍ່ມີຄົນໃດໃນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ຕາບໃດທີ່ລັກສະນະນີ້ຂອງເຮົາຍັງມີຈຸດດ່າງຫຼືມີທິນຢູ່ໃນນັ້ນ. ໜ້າທີ່ໃດໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຮົາ
ເພື່ອແກ້ໄຂຂັບກຜ່ອງໃນລັກສະນະນີ້ຂອງເຮົາ,
ເພື່ອຊຳລະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ສະອາດຈາກມົນທົນທຸກຢ່າງ.
ແລ້ວຝົນປາຍລະດູຈະຕົກລົງເທິງພວກເຮົາ
ດັ່ງທີ່ຝົນຕົ້ນລະດູໄດ້ຕົກລົງເທິງພວກສາວົກໃນວັນເພນເຕຄອດ....”

“ພວກພື້ນຖານເອີຍ, ພວກທ່ານກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່ໃນພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຕຽມພ້ອມນ?
ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ່ວມກັບໂລກ ກຳລັງຮັບແບບພົມຂອງໂລກ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມເພື່ອຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ປະໄວ້ໃຈໃນຕົນເອງ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖອມຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດໂດຍການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຮັບແບບພົມແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະກຳລັງຕຽມພ້ອມເພື່ອຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ທີ່ເປັນຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອຄຳສັ່ງຖືກປະກາດອອກໄປ ແລະຮອຍປະທັບຖືກປະທັບລົງແລ້ວ,
ລັກສະນະນີ້ຂອງພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ບໍ່ລົງສຸດ ແລະປາດສະຈາກມົນທົນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.” Testimonies,
volume 5, 214, 216.

ດານີອນໄດ້ຮັບຕາປະທັບທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ເມື່ອລາວຖືກໂຍນລົງໃນຖ້ຳສົງໃຕ; ດັ່ງນັ້ນ
ບົດນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະລາຊະກຳນົດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລ້ວບັນດາຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເຂົ້າເຝົ້າກະສັດ ແລະກາບທູນກະສັດວ່າ,
“ຂໍພະອົງຈົ່ງຊົງຊາບເຖິງ, ໂອ ກະສັດ, ວ່າກົດໝາຍຂອງຊາວມິດເດຍ ແລະ ເປີເຊຍນັ້ນແມ່ນດັ່ງນີ້:
ບໍ່ມີພຣະລາຊະກຳນົດ ຫຼື ຂັບບັນຍັດໃດໆທີ່ກະສັດຊົງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວ ຈະປ່ຽນແປງໄດ້.”
ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງຊົງມີພຣະບັນຊາ, ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ນຳດານີອນມາ ແລະໂຍນລົງໃນຖ້ຳສົງ.
ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ຕັດກັບດານີອນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ຊົງທ່ານປະຕິບັດຮັບໃຊ້ຢ່າງສົບເລື່ອງນັ້ນ
ພຣະອົງຈະຊົງຊ່ວຍທ່ານ.” ແລະມີອັນຫຼີກອັນໜຶ່ງຖືກນຳມາວາງບົດປາກຖ້ຳນັ້ນ;
ແລະກະສັດໄດ້ຊົງປະທັບຕາມັນດ້ວຍພຣະລາຊະຕາຂອງພຣະອົງເອງ
ແລະດ້ວຍຕາຂອງບັນດາຊຸມນາງຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອວ່າຈະຈຳນົກຽວກັບດານີອນຈະບໍ່ຖືກປ່ຽນແປງ.
ດານີອນ 6:15–17.

ເລື່ອງລາວນັ້ນບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພຽງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນສິ້ນສຸດລົງໃນບ່ອນທີ່ມັນເລີ່ມຕົ້ນ.
ແນວເຫດການໃນດານີອນບົດທີຫົກ
ສະແດງໃຫ້ເຫັນພັນທະມົດຮ່ວມສະພາບທີ່ຖືກນຳພາເປັນຫຼັກໂດຍເຈົ້ານາຍຮ້ອຍຊາວຄົນ,
ແລະປະທານທີ່ຕົກວ່າສອງຄົນ, ແຕ່ກໍລວມເອົາບັນດາທີ່ປຶກສາ, ນາຍທະຫານ ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງຫຼາຍ.
ພັນທະມົດຫ້າປະການນີ້ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຫລອກລວງກະສັດໃຫ້ຂົ່ມເຫັງດານີອນ.
ເລື່ອງລາວສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ,

ເພາະພວກເຂົາກໍາລັງສະແດງເຖິງການພິພາກສາພິເສດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ກົດຂັ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ;
ການພິພາກສາທີ່ບໍ່ໄດ້ມຸ່ງໄປຫາຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງດານເຮອນ ຫຼັກະສັດ,
ແຕ່ມຸ່ງໄປຫາຜູ້ທີ່ໄດ້ຫຼອກລວງກະສັດ.

ແລະກະສັດໄດ້ມີພຣະບັນຊາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳຜູ້ຊ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ກ່າວໂທດດານເຮອນມາ,
ແລະໂຍນພວກເຂົາລົງໃນຖ້ຳສົງໂຕ, ທັງຕົວພວກເຂົາ, ລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະພັນລະຍາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະສົງໂຕໄດ້ມີອຳນາດເໝືອນພວກເຂົາ, ແລະຫັກກະດູກຂອງພວກເຂົາເປັນຊຸ້ນໆ
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕົກເຖິງພື້ນກັນຖ້ຳ. ດານເຮອນ 6:24.

ໃນພາບການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ກໍ່ແມ່ນຄຣິດຕະຈັກຢູ່ສະເໝີທີ່ຫຼອກລວງລັດ, ແລະ
ບົດທີ່ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງການຫຼອກລວງທີ່ໄດ້ກະທຳຕໍ່ກະສັດ.
ຫລັງຈາກອາຫັບໄດ້ເຫັນການສຳແດງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເທິງພູເຂົາກາເມນ,
ເອລີຢາໄດ້ນຳເພີນກັບຄືນໄປຫາເຢເຊເບນທຳມະກາງສາຍຟັນ. ອາຫັບບໍ່ມີເຫດຜົນໃດເລີຍທີ່ຈະຄິດວ່າເຢເຊເບນຈະ
ປະທັບໃຈຕໍ່ຄຳພະຍາກອນອັນຊົງພະລັງແຫ່ງຄຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ອາຫັບໄດ້ຖືກຫຼອກລວງໃນເລື່ອງຄວາມຊັງຊາອັນຍິ່ງຮາກເລິກຂອງເຢເຊເບນທີ່ມີຕົວເອລີຢາ.
ເລື່ອງຂອງເອລີຢາໃນການເຜີຍໜ້າກັບອາຫັບ ແລະ ເຢເຊເບນ
ໄດ້ຖືກນຳມາຊ້ອກຄົງໃນເລື່ອງຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາ (ຜູ້ຊົງເປັນເອລີຢາ), ແລະ ເຮໂຣດ ແລະ ເຮໂຣເດຍ.

ເມື່ອໃນວັນເກີດຂອງຕົນ ເຮໂຣດຜູ້ເກີດເຫຼົ່າໄດ້ສັນຍາຈະຍົກອານາຈັກເຄິງໜຶ່ງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຊາໂລເມ
(ທີ່ດາຂອງນາງເຮໂຣເດຍ) ນັ້ນ, ລາວບໍ່ໄດ້ຄຳຄຶດວ່ານາງເຮໂຣເດຍຈະຮຽກຮ້ອງເອົາຫົວຂອງໂຢຮັນ.
ບັນດາກະສັດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນອາຮາບ, ເຮໂຣດ ຫຼື ດາຣີອຸສ, ລ້ວນແຕ່ຖືກຫຼອກລວງໂດຍແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ລັຊດ
ຜ່ານການຕົ້ນລຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນບອມຂອງເຢເຊເບນ, ຫຼື ການຕົ້ນລຳຂອງທີ່ດາຂອງເຮໂຣເດຍ, ຫຼື
ສະຫະພັນຫຳຜ່າຍໃນເລື່ອງຂອງດານເຮອນ. ບົດບາດກໍ່ຖືກຫຼອກລວງເຊັ່ນກັນໂດຍຖານະປະໂລຫິດທີ່ເປັນເປືອຍ,
ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງ "ຄຣິດຈັກ" ຂອງພວກຢິວ, ແລະ ຄຣິດຈັກກໍ່ເປັນສັນຍະລັກເຖິງແມ່ຍິງ.

ການຫຼອກລວງເປັນລັກສະນະປະການໜຶ່ງຂອງພາບການຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ, ແລະ
ອິດສະລາມໃນວິວັດປະການທີສາມ
ແມ່ນຄວາມຕົວະທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຫຼອກລວງສະຫະປະຊາຊາດໃນວາລະສຸດທ້າຍຜ່ານຄວາມຍ້ານກົວ. ທັງ
"ການຫຼອກລວງ" ແລະ "ຄວາມຕົວະ" ທີ່ກົດໝາຍການຫຼອກລວງນັ້ນ
ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດບາດຂອງອິດສະລາມ, ແລະ
ຕາ່ແຫ່ງຂອງສັນຕະປາບາທິກາຍເປັນຫົວທີ່ແປດຂອງຈັດຫົວ,
ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນວາລະສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງກໍ່ຄື
ພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະສະນັ້ນ ການເປີດໂປງການຫຼອກລວງຂອງດາຣີອຸສໃນພຣະທຳດານເຮອນ
ບົດທີ່ກຳລັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ.
ການຫຼອກລວງແມ່ນອົງປະກອບທີ່ເຮັດໃຫ້ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ຮັບການຮັກສາຢ່າງສົມບູນ
ຈົນເຮັດໃຫ້ສັນຕະປາບາພົນຄົນມາເປັນອານາຈັກທີ່ແປດ ແລະ ອັນສຸດທ້າຍ. ໃນການຫຼອກລວງຂອງດາຣີອຸສ,
ປະທານສອງຄົນທີ່ຫັນຫຼັງ ແລະ ເຈົ້ານາຍຮ້ອຍຊາວຄົນ ແມ່ນຕົວແທນຂອງສະຫະພັນແຫ່ງການຫຼອກລວງ
ຊຶ່ງຖືກນຳມາປຸງບຸທຽບກັບດານເຮອນ.

ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວເປັນສັນຍະລັກຂອງບັນດາສາວົກຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນເພນເຕຄອດ.

ແລະໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ເປໂຕໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢູ່ທຳມະກາງພວກສາວົກ ແລະກ່າວວ່າ,
(ຈຳນວນຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ມີມູນກັນຢູ່ນັ້ນມີປະມານຮ້ອຍຊາວຄົນ.) ກົດຈະການ 1:15.

ເພາະເຫດກອດເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດເມື່ອການປະທັບຕາຖືກປະທັບລົງ,
ແລະເຈົ້ານາຍໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນຜູ້ຫຼອກລວງດາຣິອັສ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຖານະປະໂລຫິດອັນຈອມປອມໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຜູ້ຫຼອກລວງກະສັດມີສອງປະເພດ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໂດຍປະທານຜູ້ຫຼ້າສອງຄົນ
ແລະເຈົ້ານາຍຜູ້ຫຼ້າໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນ. ປະທານສອງຄົນນັ້ນຖືກຈັດຢູ່ໃນພວກດຽວກັບດານເຮືອນ,
ຜູ້ເປັນສາດສະດາ. ຄົນສອງພວກທີ່ຫຼອກລວງດາຣິອັສນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງກຸ່ມຜູ້ພະຍາກອນປອມກຸ່ມໜຶ່ງ
ແລະກຸ່ມປະໂຫິດທີ່ຖືກຄວາມເສື່ອມຊົດກັດກັນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ.

“ວິບັດແກ່ພວກຜູ້ລ້ຽງທຶນຳລາຍ ແລະເຮັດໃຫ້ຝຸງແກະໃນທັງຫຍ້າຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ!”
ພຣະຢາເວກຳວດັ່ງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ
ຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ຜູ້ພວກຜູ້ລ້ຽງທຶນຳລາຍຂອງເຮົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝຸງແກະຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍ
ແລະຂັບໄລ່ພວກມັນໄປ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດູແລພວກມັນ; ຈົ່ງເບີ້,
ເຮົາຈະເອົາໃຫດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຂອງການກະທຳພວກເຈົ້າມາລົງເທິງພວກເຈົ້າ,” ພຣະຢາເວກຳວ. “ແລະເຮົາ
ຈະຮວບຮວມສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງຝຸງແກະຂອງເຮົາອອກຈາກບັນດາປະເທດທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກມັນໄປ
ປານີ້, ແລະຈະນຳພວກມັນກັບຄືນມາສູ່ຄອກຂອງພວກມັນ; ແລະພວກມັນຈະອອກດອກອອກຜົນ
ແລະເພີ່ມເພີດເພີງຈຳນວນຂຶ້ນ. ແລະເຮົາຈະຕັ້ງຜູ້ລ້ຽງເຫຼືອພວກມັນ ຜູ້ຈະລ້ຽງດູພວກມັນ:
ແລະພວກມັນຈະບໍ່ຢ້ານອີກຕື່ມ ຫຼືຖືກໃຈສະຫ້າວ, ແລະຈະບໍ່ຂາດຫາຍໄປແມ່ນແຕ່ຕົວດຽວ,”
ພຣະຢາເວກຳວ. “ຈົ່ງເບີ້, ວັນເວລາກຳລັງມາ,” ພຣະຢາເວກຳວ, “ທີ່ເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ດາວວິດ
ໜ່ວງອັນຊອບທຳໜຶ່ງ, ແລະກະສັດອົງໜຶ່ງຈະຄອງລາດ ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະຈະດຳເນີນການພິພາກສາ ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນສະໄໝຂອງທ່ານ
ຢູ່ດາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ, ແລະອິສຣາເອນຈະອາໄສຢູ່ຢ່າງປອດໄພ:
ແລະນີ້ແມ່ນນາມຂອງທ່ານທີ່ຈະເອີ້ນຂານທ່ານວ່າ, ‘ພຣະຢາເວ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຮົາ.’ ເຫດສະນັ້ນ,
ຈົ່ງເບີ້, ວັນເວລາກຳລັງມາ,” ພຣະຢາເວກຳວ, “ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າອີກຕື່ມວ່າ, ‘ພຣະຢາເວຊົນຢູ່
ຜູ້ໄດ້ນຳພວກລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ;’ ແຕ່ຈະເວົ້າວ່າ,
‘ພຣະຢາເວຊົນຢູ່ ຜູ້ໄດ້ນຳຂຶ້ນມາ
ແລະໄດ້ນຳພົງພັນຂອງວົງວານອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທາງເຫຼືອ
ແລະຈາກບັນດາປະເທດທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປນັ້ນ;’
ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ.
ຫົວໃຈຂອງເຮົາພາຍໃນເຮົາແຕກສະຫຼອຍເພາະເຫດພວກຜູ້ພະຍາກອນ; ກະດູກທັງໝົດຂອງເຮົາສັ່ນໄຫວ;
ເຮົາເປັນເໝືອນຄົນເມົາ, ແລະເໝືອນຄົນທີ່ເຫຼົ້າຊະນະເຂົ້າແລ້ວ, ເພາະເຫດພຣະຢາເວ,
ແລະເພາະເຫດຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຶກຂອງພຣະອົງ. ເພາະແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄົນຫຼິ້ນຊູ້
ເພາະເຫດຄຳສາບານ ແຜ່ນດິນຈຶ່ງໄວ້ທຸກ; ບ່ອນອັນຮົ່ມຮົ່ມໃນຖິ່ນກັນດານກະແຫ້ງແລ້ງໄປ,
ແລະວິຖີທາງຂອງພວກເຂົາກໍ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະກຳລັງຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກຕ້ອງ. ເພາະທັງຜູ້ພະຍາກອນ
ແລະປະໂຫິດຕ່າງກໍ່ເປັນຄົນອະທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນນິເວດຂອງເຮົາເອງ
ເຮົາໄດ້ພົບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ,” ພຣະຢາເວກຳວ. “ດັ່ງນັ້ນ
ວິຖີທາງຂອງພວກເຂົາຈະເປັນແກ່ພວກເຂົາເໝືອນທາງລົງໃນຄວາມມືດ: ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບດັນໄປ
ແລະຈະລົ້ມລົງໃນນັ້ນ: ເພາະເຮົາຈະນຳພິບັດມາເທິງພວກເຂົາ,
ຄືໃນປີແຫ່ງການຢູ່ມຢາມລົງໃຫດຂອງພວກເຂົາ,” ພຣະຢາເວກຳວ. ເຢເຣມຍິາ 23:1-12.

“ປີແຫ່ງການຢູ່ມຢາມ” ຂອງເຢເຣມຍິາ ແມ່ນການພິພາກສາພວກສົມຄົບຄົດທີ່ໄດ້ຫຼອກລວງດາຣິອັດ.
ການພິພາກສາພວກຜູ້ພະຍາກອນເທັດ ແລະ ພວກປະໂຫິດ
ເປັນຫົວຂໍ້ໜຶ່ງໃນພຣະວັດຈະນະແຫ່ງການພະຍາກອນ. ແລະດັ່ງທີ່ລະບົບປະໂຫິດທີ່ເສື່ອມຊາມໄດ້ນຳພາອອກໄປ
ແລະ ຫຼອກລວງບັນດາຜູ້ມີອຳນາດຂອງໂຮມັນໃຫ້ຕັດກັນພຣະຄຣິດ, ດັ່ງນັ້ນການສົມຄົບຄົດໃນດານເຮືອນ 6
ກຳລັງກ່າວເຖິງຄວາມຈິງແຫ່ງການພະຍາກອນນັ້ນເອງ.

ເສັ້ນສາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮອນ ບົດທີ 5

ໄດ້ສະແດງເຖິງການພິພາກສາຜ່ານບໍລິຫານທຶກິດດຳເນີນເໜືອເຂົ້າສັດຜ່ານສາທາລະນະລັດ ແລະ ຊາດສະຫະລັດອາເມລິກາ ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ການພິພາກສານັ້ນຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ, ຊຶ່ງໄດ້ລັກລອບເຂົ້າມາໃນອານາຈັກຜ່ານກຳແພງທາງທິດໃຕ້ທັບມີການຜູ້ລະວັງ.

ເສັ້ນສາຍຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນດານເຮອນ ບົດທີ 3 ລະບຸວ່າ

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸກໆໝາຍແກໂລກທັງປວງໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ. ບົດທີ 6 ກຳລັງມຸ່ງເນັ້ນໄປທຸກໆພິພາກສາທຶກິດດຳເນີນເໜືອຜູ້ພະຍາກອນປອມໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ.

ໃນເລື່ອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ,

ເຂົ້າສັດປະທ້ວງທຶກິດຖອຍອອກນັ້ນປະກອບມີສອງຈຳພວກ:

ຈຳພວກໜຶ່ງທຶກິດຖອຍອອກເປັນວັນນະມັດສະການ,

ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງທຶກິດປະກາດຢ່າງເບົາບ່າວວ່າຍຶດຖືວັນຊະບາໂຕເປັນວັນນະມັດສະການ.

ຄູ່ຂະໜານຂອງພວກເຂົາພາຍໃນເຂົ້າຜ່ານຮີໂບລິກັນ ຄື ພັກເດໂມແຄຣັດ ແລະ ພັກຮີໂບລິກັນ.

ເຂົາທຶກິດຖອຍອອກທັງສອງເຂົາໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍພວກຊາດກາຍ ແລະ

ພວກພາຣີຊາຍໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ. ປະທານສອງຄົນທຶກິດຖອຍ ແລະ

ປະໂລຫິດໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນໃນການຫຼອກລວງຂອງດາຣິອດ

ກໍເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນຂອງສອງປະເພດແຫ່ງເຂົາທຶກິດຖອຍອອກຂອງຜ່າຍໂປຣແຕສຕັງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາແທ້ຈິງແລ້ວເປັນບຸກຄົນທາງການເມືອງ,

ແຕ່ບໍ່ລົບທາງຄຳພະຍາກອນຊື່ອກວ່າ ອຳນາດທາງສາສະໜາທຶກິດຖອຍອອກນັ້ນແຫຼະເປັນຜູ້ຫຼອກລວງລັດ.

ເລື່ອງນີ້, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ພິພາກສາ, ຊື່ອກເຖິງຜູ້ພະຍາກອນປອມສອງພວກ; ຄື ຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນຂອງດົງເຈົ້າແມ່ (ອາຊຕາໂຣດ). ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງແທນເຖິງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກກັບລັດ, ເພາະວ່າພະບາອານເປັນເທບພະເຈົ້າເພດຊາຍ ແລະ ອາຊຕາໂຣດເປັນເທບທິດາເພດຍິງ. ໃນທຸ້ນ ເອລຢາໄດ້ປະທານຜູ້ພະຍາກອນປອມແຫ່ງພິພາກສາ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພັນທະມິດໃນດານເຮອນບົດທີ 6 ຖືກໂຍນລົງໃນຖ້ຳສົງ.

ແລະ ເອລຢາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຈັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານໄວ້;

ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໜຶ່ງໃນພວກເຂົາໜີໄດ້." ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບພວກເຂົາໄວ້;

ແລ້ວເອລຢາໄດ້ນຳພວກເຂົາລົງໄປທຶກິດຖອຍກິຊຸນ ແລະປະທານພວກເຂົາທຶນັ້ນ. 1 ກະສັດ 18:40.

ໃນເລື່ອງດຽວກັນຂອງພິພາກສາ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແທນໂດຍໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ

ອຳນາດທຶກິດລວກລວງນັ້ນແມ່ນລູກສາວ. ທັງສອງເລື່ອງຊື່ອກວ່າຜູ້ຫຼອກລວງແມ່ນຜູ້ເຕັ້ນລຳ

ບໍ່ວ່າຈະເຕັ້ນຢູ່ຮອບເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາທຶກິດພິພາກສາ

ຫຼືໃນງານວັນເກີດຂອງເຮໂຣດທີ່ເຕັ້ນໄປດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ

ບ່ອນທີ່ຊາໂລເມໄດ້ສະແດງການເຕັ້ນລຳແຫ່ງການຫຼອກລວງຂອງນາງ. ເມື່ອນຳສອງເສັ້ນນີ້ມາຮ່ວມກັນ

ພວກມັນຊື່ອກເຖິງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ

ທີ່ກຳລັງສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ

ແລະວ່າບັນດາຄຣິດຕະຈັກທຶກິດອອກຈາກຄວາມເຊື່ອໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ

ແມ່ນບັນດາລູກສາວຂອງເຮໂຣດອີກ ຜູ້ຊຶ້ງແມ່ນເຢເຊເບນ ຊຶ່ງທັງສອງຕ່າງເປັນຕົວແທນຂອງຄາທອລິກ.

ວັນເກີດຂອງເຮໂຣດໝາຍເຖິງຈຸດສູນສຸດຂອງອານາຈັກທຶກິດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ

ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍໝາຍເຖິງວັນເກີດຂອງອານາຈັກທີ່ຈັດໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ (ສະຫະປະຊາຊາດ).

ໃນຄໍາສັນຍາທີ່ໃຫ້ແກ່ຊາໂລເມນັ້ນເອງ, ເຮົາໄດ້ຍິນຍອມຈະມອບອານາຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຊາໂລເມ, ຊຶ່ງຊື່ອກວ່າອານາຈັກທີ່ຈັດເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ລັດເຄິ່ງໜຶ່ງ. ອານາຈັກນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຫົວຂອງໂຢຮັນຖືກນຳມາມອບໃຫ້ແກ່ເຮໂຣເດຍ. ເພາະເຫດນີ້, ອານາຈັກທີ່ຈັດຈົງຖືກນຳສະເໜີໃນ Revelation ບົດທີສິບແຈ້ດ ວ່າດຳລົງຢູ່ແຕ່ໃນລະຫວ່າງສິບໜ້ອຍ. ການປະສານເປັນໜຶ່ງສາມຝ່າຍຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະທີ່ນັ້ນກະສັດທັງສິບໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນທີ່ຈະມອບອານາຈັກອັນສິ້ນຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຂົາແກ່ສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງ "ຊົ່ວໂມງ." ໜຶ່ງ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນ ຄື "ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຫະລັດ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ.

ແລະເຂົາສືບອັນທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນ ຄືກະສັດສິບອົງ ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກເທື່ອ; ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດດັ່ງກະສັດຢູ່ຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ. ພວກເຂົາມີໃຈດຽວກັນ ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ພວກເຂົາຈະທຳສົງຄາມກັບພຣະເມສານອ້ອຍ ແລະພຣະເມສານອ້ອຍຈະມີໃຊ້ເໝືອນພວກເຂົາ. ເພາະພຣະອົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນບັນດາເຈົ້ານາຍ ແລະເປັນກະສັດເໝືອນບັນດາກະສັດ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຮຽກ, ຖືກເລືອກ, ແລະສັດຊື່. ພຣະນິມິດ 17:12-14.

ກະສັດທັງສິບ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຮໂຣເດ, ໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນໃນວັນເກດຂອງອານາຈັກທີ່ຈັດທີ່ຈະມອບອານາຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ ໃນຊ່ວງວິກິດກົດວັນອາທິດ, ຊຶ່ງຖືກຟັນລະນາວ່າເປັນ "ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ." ໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນ, ອັກສອນທີ່ຂຽນດ້ວຍພຣະຫັດໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງຜາຂອງເບນຊັດຊາ. ໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນ, ຊັດຮາກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນເຕົາໄຟ ແລະ ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເມກ ເໝືອນດັ່ງພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ. ສະຫະພັນສາມຝ່າຍຖືກນຳມາຮ່ວມກັນໂດຍການຫລອກລວງທີ່ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ກະທຳ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງຫລາຍ.

ແລະເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກຕົວໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະມັນມີຮ່ອງເຂົ້າເໝືອນລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າຄືດັ່ງມັງກອນ. ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນນະມັດສະການສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດ, ຜູ້ຊຶ້ງບາດແຜຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ. ແລະມັນກະທຳການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຈົນກະທັ້ງເຮັດໃຫ້ໄຟຕົກລົງມາຈາກສະຫວັນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງຫລາຍ, ແລະຫລອກລວງບັນດາຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໂດຍອາໄສໝາຍສຳຄັນທັງຫລາຍນັ້ນ ຊຶ່ງມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ກະທຳຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍ; ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ສ້າງຮູບຈຳລອງແກ່ສັດຮ້າຍຕົວນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ້ງຖືກດາບເຮັດໃຫ້ເປັນບາດແຜ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່. ພຣະນິມິດ 13:11-14.

ໂລກໄດ້ຖືກຫລອກລວງ ບໍ່ແມ່ນຫຼາຍເທົ່າໃດໂດຍອັດສະຈັນທັງຫຼາຍ, ແຕ່ໂດຍ "ວິທີການແຫ່ງອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ" ຊຶ່ງມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ກະທຳ. ວະລີ "ວິທີການແຫ່ງອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ" ເປັນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມາ, ແຕ່ມັນໄດ້ວາງນ້ຳໜັກທີ່ຖືກຕ້ອງໄວ້ເທິງອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງຄວນຖືກສັງເກດຢ່າງຮອບຄອບ. ວິທີທີ່ຂ້າວສານອັນເປັນເທັດ (ໄຟຈາກຟ້າສະຫວັນ), ຫລອກລວງໂລກ ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນຕະຫຼົກຮູ້ ເພາະບັນດາພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຢ່າງແທ້ຈິງ ທີ່ບັນດາປະຊາກອນແຫ່ງດາວໂລກ ກຳລັງຖືກສະກົດຈົດຜ່ານ "ທາງດ່ວນຂັ້ນຄວາມຮູ້ລະດັບສູງ" ຊຶ່ງຖືກຄອບຄຸມ ແລະ ຊັກໃຍໂດຍພຣະຄຳໂລກາພິວັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ເລື່ອງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະພັກໄວ້ກ່ອນຈົນກວ່າບົດຄວາມພາຍຫຼັງ, ແຕ່ໃນເວລານີ້ ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຫລອກລວງຂອງບັນດາປະທານາທິບໍດີ ແລະ ເຈົ້ານາຍ ທີ່ໄດ້ກະທຳຕໍ່ດາຣິດ, ເປັນຫົວຂໍ້ພະຍາກອນອັນຈຳເພາະ, ຊຶ່ງບັນຈຸອົງປະກອບຫຼາຍປະການທີ່ໃຊ້ອົມໂຍງກັນ ແລະ

ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຕະຫຼັກຮູ້

ການຮ່ວມສາມຝ່າຍນັ້ນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ມາລວມກັນໂດຍການຫລອກລວງແຫ່ງການຟ້ອນຢ່າງຍົວຍວນຂອງຊາໂລເມ ຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງໃນງານລ້ຽງວັນເກດຂອງເຮໂຣດ.

ການຫລອກລວງທີ່ຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຕົກແກ່ປົກຄອງນັ້ນ ມີລັກສະນະສອງປະການ ຄື ການກ່າວຫາວ່າພຣະຄຣິດກໍ່ໃຫ້ເກດແລະສົງເສີມການກະບົດຕໍ່ອຳນາດແຫ່ງລັດ ແລະອົກປະການໜຶ່ງ ຄື ວ່າພຣະອົງໄດ້ໝືນປະໝາດຕໍ່ອຳນາດທາງສາສະໜາ. ໃນປະຫວັດການນັ້ນ ຄູ່ປະປັກສາມຝ່າຍໄດ້ມາຮ່ວມກັນ. ອຳນາດໂຮມັນ (ລັດ), ບາຣັບບາສ, ພຣະຄຣິດປອມ (ຜູ້ພະຍາກອນປອມ), ແລະຄຣິສຕະຈັກຢົວທິເລືອມຖອຍ (ສັດຮ້າຍ). ຄຣິສຕະຈັກທິເລືອມຖອຍນັ້ນໄດ້ຫລອກລວງອຳນາດໂຮມັນ (ລັດ) ດ້ວຍຄຳຕົວະສອງປະການ ຄື ການກະບົດ ແລະ ການໝືນປະໝາດ.

ເມື່ອສຸດທ້າຍດາຣຣິດໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຕະຫຼັກເຖິງແຮງຈູງໃຈຂອງຜູ້ຫຼອກລວງລາວ, ລາວກໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໃຢນດານເຮົາໄປໃນຖ້ຳສົງ.

ດານເຮົາໄດ້ຜ່າຜົນກົດໝາຍຂອງລັດໂດຍການເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳຕົວະທີ່ນຳສະເໜີຕໍ່ດາຣຣິດນັ້ນ ໄດ້ສຳເລັດຜົນໂດຍການຍົກລະຫວ່າງຂອງດາຣຣິດຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຂັດຂວາງລາວບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ແຮງຈູງໃຈຂອງຜູ້ຫຼອກລວງລາວ.

ຄຳຕົວະແລະການຫຼອກລວງໃນເລື່ອງຂອງດານເຮົາແລະຖ້ຳສົງ ຊີ້ບອກວ່າການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເປັນການໝືນປະໝາດແລະການກະບົດຕໍ່ລັດ, ຊຶ່ງເປັນການຫຼອກລວງສອງປະການດຽວກັນກັບທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ, ແລະໝຸດໝາຍທາງຂອງໄມ້ກ້າງແຂນກໍ່ສອດຄ່ອງກັບໝຸດໝາຍທາງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ການລົງໂທດຂອງອຳນາດທາງສາສະໜາທີ່ຫຼອກລວງເປັນຫົວຂໍ້ໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າອຳນາດທາງສາສະໜານັ້ນຫຼອກລວງອຳນາດຂອງລັດ.

“ປະຊາຊົນເຫັນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຫລອກລວງ.
ພວກເຂົາກ່າວໂທດກັນແລະກັນວ່າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມເພີ່ນາດ;
ແຕ່ທຸກຄົນກໍ່ພ້ອມໃຈກັນຖິ້ມທັບຄຳປະນາມອັນຂົ່ມຂືນທີ່ສຸດໃສ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້.
ສິດຍາພິບານທີ່ບໍ່ສັດຊື່ໄດ້ພະຍາກອນແຕ່ຖ້ອຍຄຳອັນຮາບລົນ;
ພວກເຂົາໄດ້ນຳຜູ້ຟັງຂອງຕົນໃຫ້ລົບລ້າງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ. ບັດນີ້ໃນຄວາມສືບຕໍ່ຂອງຕົນ
ຄອກຈານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສຳລະພາບຕໍ່ໜ້າໂລກເຖິງວຽກງານແຫ່ງການຫລອກລວງຂອງພວກຕົນ.
ຝຽງຊົນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ. ‘ພວກເຮົາຈົບຫາຍແລ້ວ!’ ພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນ,
‘ແລະພວກທ່ານແມ່ນເຫດແຫ່ງຄວາມເພີ່ນາດຂອງພວກເຮົາ;’
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຫັນເຂົ້າໂຈມຕີພວກຜູ້ລ້ຽງທົບປອມ. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເອງທີ່ເຄີຍຊົມພວກເຂົາທີ່ສຸດ
ຈະປະກາດຄຳສາບແຊ່ງອັນໜ້າສະພົງກົວທີ່ສຸດໃສ່ພວກເຂົາ.
ມີດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ເຄີຍສວມມົງກຸດໄຊໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຈະຖືກຊຶມເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.
ດາບທີ່ເຄີຍຈະໃຊ້ສັງຫານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ກັບຖືກໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.
ທົ່ວທຸກແຫ່ງມີແຕ່ການຂັດແຍ່ງແລະການນອງເລືອດ.” The Great Controversy, 655.

ພວກຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຈະຖືກຫັນເຂົ້າໂຈມຕີຫຼັງຈາກເວລາແຫ່ງການທົດສອບໄດ້ປິດລົງ, ເພາະຝຽງຊົນຂອງເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳຕົວະທີ່ບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາໄດ້ເຜີຍແຜ່. ບັນດາປະທານແລະເຈົ້ານາຍ ພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງເຂົາ, ລ້ວນແຕ່ປະສົບກັບການພິພາກສາຕອບແທນອັນດຽວກັນ ສຳລັບຄຳຕົວະທີ່ເຂົາໄດ້ເຜີຍແຜ່. ເມື່ອເອລຢາໄດ້ປະທານບັນດາຜູ້ພະຍາກອນເທັດຢູ່ພູເຂົາກາເມນ, ການຕອບແທນອັນດຽວກັນນັ້ນຖືກເປັນພາບແທນໄວ້ໃນ “ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11, ເມື່ອ

“ເຈດີພັນຄົນ” ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ.

ແລະໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມີແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ ແລະເມືອງນັ້ນໄດ້ພັງລົງໄປໜຶ່ງສ່ວນສົບ
ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມີຄົນຖືກຂ້າຕາຍເຈດີພັນຄົນ ສ່ວນຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກໍ່ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ
ແລະຖວາຍພຣະສິດແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ພຣະນິມິດ 11:13.

ໃນການສຳເລັດຂອງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ແຫ່ງການປະຕິວັດຜຮັງ,
ເຈດີພັນຄົນທີ່ຖືກສັງຫານນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງລາຊະວົງຂອງຜຮັງ. ໃນ “ຊົວໂມງ” ຂອງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່
ຊຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເຈດີພັນຄົນທີ່ຖືກສັງຫານນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຊາວ Seventh-day
Adventists ຜູ້ກຳລັງຕົກໃນຄວາມເສຍຫາຍໃຈຕໍ່ການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວັນຊະບາໂຕວັນທີ່ເຈດີພັນຄົນຈຶ່ງ
ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ.

“ການປ່ຽນແປງວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຕາສັນຍາຂອງອຳນາດແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນ.
ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່, ເມື່ອເຂົ້າໃຈຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ແລ້ວ,
ເລືອກທີ່ຈະຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕທີ່ບໍ່ແທ້ແທນວັນທີ່ເດີມນັ້ນ,
ດ້ວຍການນັບກວ່າລັງຖວາຍການຄາລະວະແກ່ອຳນາດນັ້ນ
ຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນແຕ່ຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ມີການບັນຊາໃຫ້ຖືຮັກສາວັນນັ້ນ.
ຕາສັນຍາຂອງສັດຮ້າຍແມ່ນວັນຊະບາໂຕແບບສັນຕະປາບາ,
ຊຶ່ງໂລກໄດ້ຍອມຮັບເອົາແທນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້.”

“ແຕ່ເວລາທີ່ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນ ຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.
ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ມີຄຣິດສະຕຽນທີ່ເຫັນຈິງໃນທຸກຄຣິດຕະຈັກ
ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນແມ່ນແຕ່ໃນສາມະຄົມໂຣມັນຄາທອລິກ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກພິພາກສາລົງໂທດ
ຈົນກວ່າເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ແລະໄດ້ເຫັນພັນທະໜ້າທີ່ຂອງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່.
ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງຈະຖືກປະກາດອອກໄປ ໃຫ້ບັງຄັບຖືວັນຊະບາໂຕປອມ,
ແລະເມື່ອສຽງຮ້ອງດັງກອ້ງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍໃຫ້ມີສະການສັດຮ້າຍ
ແລະຮູບຂອງມັນ ເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຂອງປອມກັບຂອງແທ້ຈະຖືກຂີດໄວ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງ. ໃນເວລານັ້ນ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນການຜ່າຜົນ ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ
ຫຼືທີ່ມີຂອງພວກເຂົາ.”

“ດ້ວຍກ້ວຍຢ່າງວ່ອງໄວ ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ໄລຍະເວລານີ້.
ເມື່ອບັນດາຄຣິດສະຕະຈັກໂປຣແຕສແຕນຈະຮ່ວມມືກັບອຳນາດຜ່າຍໂລກເພື່ອຄຳຈຸນສາສະໜາອັນປອມ,
ຊຶ່ງເພາະການຕໍ່ຕ້ານສາສະໜານັ້ນ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ອິດທິພົນຕໍ່ການຂົ່ມເຫັງອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ,
ເມື່ອນັ້ນວັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະປາບາຈະຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍອຳນາດຮ່ວມກັນຂອງຄຣິດສະຕະຈັກແລະລັດ.
ຈະມີການຫັນເຫຼອກຈາກຄວາມເຊື່ອໃນລະດັບຊາດ,
ຊຶ່ງຈະສົນສຸດລົງແຕ່ດ້ວຍຄວາມພິນາດຂອງຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ.” Bible Training School, February 2,
1913.

“ເຈດີພັນ” ຄົນທີ່ຖືກທຳລາຍລົ້ມລົງໃນ “ຊົວໂມງ” ແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່, ນັ້ນຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຍັງຖືກວາງຄຽງຄູ່ກັບ “ເຈດີພັນ” ຄົນທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຊຸກເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າ Jezebel ໃນສະໄໝຂອງ Elijah.

ແຕ່ເຮົາຍັງໄດ້ສະຫງວນໄວ້ສຳລັບເຮົາເອງໃນອົດສະຣາເອນເຈດີພັນຄົນ,
ທຸກໜຶ່ງເຂົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຂ້າລົງກາບບາອານ, ແລະທຸກບາກທີ່ບໍ່ໄດ້ຈຸມມັນ. 1 ກະສັດ 19:18

ການອ້າງອີງຄັ້ງທຳອິດເຖິງເຈດີພັນ ຊຶ່ງອອກເຖິງກຸ່ມຜູ້ສັດຊື່ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກັບການຕັດຢາເຊເບນ,
ແລະການອ້າງອີງຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ເຫຼືອຢູ່ກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ຍອມກັບການຕັດຢາເຊເບນ.
ເມື່ອສັນຕະປາບາຄອງພິຊິດແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ (ຄືສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສາມ),

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊົນຊົນໜຶ່ງຖືກ “ຄວາລົງ”
ແລະອີກຊົນຊົນໜຶ່ງຫຼຸດພົ້ນຈາກມືແຫ່ງການຄວບຄຸມຂອງບາບໂລນ,
ເພາະວ່າຂ່າວສານໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນເລີນຕົ້ນໃນເວລານັ້ນ.

ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງ;
ແຕ່ບັນດາເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນຈາກມືຂອງລາວ ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະບັນດາຫົວໜ້າແຫ່ງລູກຫຼານອ່າໂມນ.
ດານເຮອນ 11:41.

ຄຳວ່າ “countries” ເປັນຄຳທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມາ ເພາະວ່າ ຫຼາຍປະເທດບໍ່ໄດ້ຖືກ “ຄວາລົງ”
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແຕ່ສະມາຊິກເປັນລາຍບຸກຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂອງຄຣິດຕະຈັກ Seventh-day
Adventist ຖືກຄວາລົງ ເພາະວ່າໃນຈຸດນັ້ນ
ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຖືວ່າຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແສງສະຫວ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ພວກເຂົາເປັນແຕ່ “ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ”
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນຈຳພວກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດການຊົງເອີ້ນນັ້ນ.

ແລະພຣະອົງກ່າວແກ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ, ສະຫາຍເອີຍ, ເຈົ້າເຂົ້າມາໃນທຶນໄດ້ແນວໃດ
ໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງໆສຳລັບງານສົມຮົດ? ແລະຜູ້ນັ້ນກໍ່ບໍ່ມີຢູ່ ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ວ່າ,
ຈົ່ງມັດມືແລະຕົນຂອງມັນ, ແລ້ວພາມັນອອກໄປ ແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຄວາມມັດພາຍນອກ;
ທຶນນີ້ຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ ແລະການຂົບແຂ້ວ. ເພາະວ່າຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນນັ້ນມີຫຼາຍ,
ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກເລືອກນັ້ນມີໜ້ອຍ. ມັດທາຍ 22:12-14.

ການຫຼອກລວງຂອງບັນດາເຈົ້ານາຍ ແລະ ປະທານໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດທີຫົກ
ແມ່ນການຊີ້ບອກເຖິງການລົງໂທດອຳນາດທາງສາສະໜາທີ່ຫຼອກລວງອຳນາດຂອງລັດ.

ແລະກະສັດໄດ້ຊົງບັນຊາ, ແລະເຂົາກໍ່ໄດ້ນຳເອົາບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ກ່າວຫາດານເຮອນ,
ແລະໄດ້ໂຍນເຂົາທັງຫຼາຍລົງໃນຖ້ຳສົງ, ທັງຕົວເຂົາ, ລູກຫຼານຂອງເຂົາ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາ;
ແລະສົງທັງຫຼາຍກໍ່ໄດ້ມີອຳນາດເໜືອເຂົາ, ແລະຫັກກະດູກຂອງເຂົາທັງໝົດເປັນຊັ້ນໆ
ກ່ອນທີ່ເຂົາຈະຕົກເຖິງພື້ນຖ້ຳ. ດານເຮອນ 6:24.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພຣະທຳດານເຮອນໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງອີກ? ເພາະວ່າເວລາຈະບໍ່ພໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເລົ່າເຖິງ ກິດໂອນ, ບາຮາກ, ຊຳຊັນ,
ແລະ ເຢຍູທາ; ທັງດາວິດ, ຊາມເຊອນ, ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ:
ຜູ້ທີ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອໄດ້ພິຈາລະນາຈັກຕ່າງໆ, ປະກອບຄວາມຊອບທຳ, ໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາ,
ບົດບາກສົງໄຕໄດ້. ຮີບຣູ 11:32, 33.